

Ve Štrasburku dne 18.4.2023
COM(2023) 229 final

2023/0113 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o některé aspekty minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Navrhované změny směrnice 2014/59/EU¹ (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank) a nařízení (EU) č. 806/2014² (nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí) jsou součástí legislativního balíčku týkajícího se krizového řízení a pojištění vkladů, který zahrnuje také další změny těchto aktů a směrnice 2014/49/EU³ (směrnice o systémech pojištění vkladů).

Rámec EU pro řešení krizí je dobře zaveden, avšak nedávné případy selhání bank ukázaly, že je třeba jej zlepšit. Cílem reformy týkající se krizového řízení a pojištění vkladů je navázat na cíle rámce pro krizové řízení a zajistit konzistentnější přístup k řešení krizí, aby každá banka v krizi mohla spořádaně opustit trh a zároveň byla zachována finanční stabilita, peníze daňových poplatníků a důvěra vkladatelů. Zejména je třeba posílit stávající rámec pro řešení krizí menších a středních bank, pokud jde o jeho koncepci, provádění a především pobídky k jeho uplatňování, aby mohl být na tyto banky uplatňován důvěryhodněji.

Po celosvětové finanční krizi a krizi státního dluhu přijala EU v souladu s mezinárodními výzvami k reformě rozhodná opatření k vytvoření bezpečnějšího finančního sektoru pro jednotný trh EU. V rámci těchto opatření byly orgánům poskytnuty nástroje a pravomoci, které by umožnily řádné řešení selhání jakékoli banky při zachování finanční stability, veřejných financí a ochrany vkladatelů.

Rámec EU byl reformován převážně na základě globálních standardů dohodnutých s mezinárodními partnery EU. Skládá se ze čtyř hlavních legislativních textů EU přijatých v letech 2013 a 2014, které jsou účinné společně s příslušnými vnitrostátními právními předpisy: nařízení a směrnice o obezřetnostních požadavcích na instituce a dohledu nad nimi (nařízení o kapitálových požadavcích⁴ a směrnice o kapitálových požadavcích⁵), směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Bankovní balíček z roku 2019 revidoval právní předpisy tím, že zahrnul opatření, která plní závazky EU přijaté na mezinárodních fórech⁶ a mají být dalším krokem k dokončení bankovní unie tím, že poskytnou důvěryhodná opatření ke snížení rizik, aby se zmírnily hrozby pro finanční stabilitu. Hlavní revize se týkaly i) provedení mezinárodní specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát, kterou zveřejnila Rada pro finanční stabilitu dne 9. listopadu 2015 („standard TLAC“)⁷, v rámci EU pro globálně systémově významné banky, v právních předpisech EU označované jako globální systémově významné instituce; a ii) změny minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (MREL) stanoveného ve směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

Cílem těchto reforem bylo zajistit, aby absorpce ztrát a rekapitalizace bank v případě, že se tyto banky stanou finančně neživotaschopnými a následně se ocitnou v procesu řešení krize, probíhala soukromými prostředky. Revize rovněž vyjasnila uplatňování MREL na úrovni dceřiných podniků v rámci bankovních skupin zavedením pojmu „interní MREL“ v souladu s podobným pojmem obsaženým ve standardu TLAC. Cílem těchto požadavků je zajistit, aby mezi subjekty skupiny existovala interní opatření k převodu ztrát ze subjektů skupiny na subjekt řešící krizi, tj. obvykle mateřský podnik, aniž by se subjekty skupiny dostaly do formálního režimu řešení krize, což by mohlo mít potenciálně rušivé účinky na trh. K provedení tohoto mechanismu jsou subjekty skupiny povinny na základě rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize vydat způsobilé závazky, které by měly být přímo nebo nepřímo upsány subjektem řešícím krizi.

Unijní rámec MREL byl dále změněn nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2036⁸, které stanovilo metody nepřímého úpisu nástrojů způsobilých pro splnění interního MREL. Na základě technického posouzení orgánu EBA v souladu s mandátem stanoveným v čl. 45f odst. 6 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank byl nařízením zaveden mechanismus odpočtu pro nepřímé úpisy interního MREL prostřednictvím zprostředkujících subjektů v řetězci vlastnictví (tj. mezi nejnižším dceřiným podnikem a subjektem řešícím krizi), aby se zajistilo účinné uplatňování interních převodů ztrát v rámci MREL. V rámci tohoto mechanismu, který se označuje jako metoda plného odpočtu založeného na kapitálových investicích, se od zprostředkujících subjektů vyžaduje, aby od své vlastní kapacity pro interní MREL odečetly kapitálové investice do nástrojů způsobilých pro interní MREL vydaných jinými subjekty, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi. Text rovněž upřesňuje, že zprostředkující subjekty, které splňují interní MREL na konsolidovaném základě, jsou osvobozeny od povinnosti odečíst kapitálové investice do nástrojů vydaných subjekty zahrnutými do konsolidace. Tato metoda byla upřednostněna před přístupem k odpočtu založeným na požadavcích, kdy by výše odpočtů požadovaných od zprostředkujících

⁶ Rada pro finanční stabilitu (aktualizovaná verze z roku 2014), [Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions](#) (Klíčové atributy účinných režimů řešení krize pro finanční instituce).

⁷ Rada pro finanční stabilitu (2015), [Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks \(G-SIBs\) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity \(TLAC\) Term Sheet](#) (Zásady týkající se schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace u globálních systémově významných bank (G-SVB) v případě řešení krize, specifikace celkové kapacity pro absorpci ztrát (TLAC)).

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2036 ze dne 19. října 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2014/59/EU, pokud jde o obezřetnostní přístup ke globálním systémově významným institucím se strategií řešení krize ve více subjektech a metody nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (Úř. věst. L 275, 25.10.2022, s. 1).

subjektů byla omezena stropem odpovídajícím úrovni interního MREL vydávajícího subjektu patřícího do téže skupiny řešící krizi.

Nařízení (EU) 2022/2036 rovněž pověřilo Komisi, aby přezkoumala provádění metody odpočtu u nepřímého upisování zdrojů způsobilých pro interní MREL v různých typech struktur bankovních skupin s cílem posoudit možné nezamýšlené důsledky nového mechanismu odpočtu a zajistit přiměřené zacházení a rovné podmínky, zejména s ohledem na vlastnické řetězce, které mají mezi mateřskou holdingovou společností a jejími dceřinými podniky určitou provozní společnost („holdingové struktury“ v protikladu k „provozním strukturám“, kde mateřský subjekt není holdingovou společností). Komise byla požádána, aby posoudila: i) možnost povolit splnění interního MREL na konsolidovaném základě v dalších situacích; ii) zacházení se subjekty, jejichž plán řešení krize stanoví, že mají být likvidovány v rámci běžného úpadkového řízení („subjekty v likvidaci“), a iii) vhodnost omezení odpočtů na částku odpovídající internímu MREL vydávajícího subjektu.

Na základě analýzy mechanismu odpočtu zavedeného v nařízení a kvantitativního posouzení dopadů s využitím údajů poskytnutých Jednotným výborem pro řešení krizí (SRB) Komise zjistila, že pokud jde o rozsah uplatňování požadavků na interní MREL a zacházení se subjekty v likvidaci, jsou nezbytné a vhodné cílené změny směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

Navrhované změny přispějí ke způsobilosti bank k řešení krize tím, že zlepší fungování a proporcionalitu mechanismu odpočtu a zajistí, aby nevytvářel problémy v oblasti rovnosti podmínek pro různé struktury bankovních skupin.

Vzhledem k tomu, že odpovídající ustanovení jsou již v platnosti a v EU se začnou používat od 1. ledna 2024, je třeba navrhované změny provést včas. Potřebu rychlého přijetí dále zvyšuje skutečnost, že bankovní skupiny potřebují vyjasnit mechanismus odpočtu, aby mohly rozhodnout, jak nejlépe připravit svou kapacitu interního MREL s ohledem na obecnou lhůtu pro splnění požadavků MREL, která je rovněž stanovena na 1. ledna 2024.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh předkládá změny stávajících právních předpisů na základě mandátu Komise posoudit fungování mechanismu odpočtu stanoveného v nařízení (EU) 2022/2036 a uvádí jej do plného souladu s platnými předpisy v oblasti řízení krizí bank.

Cílený přezkum nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank má za cíl zlepšit fungování a proporcionalitu mechanismu odpočtu a zajistit, aby nevytvářel problémy v oblasti rovnosti podmínek pro různé struktury bankovních skupin.

- **Soulad s ostatními politikami EU**

Návrh navazuje na reformy provedené po finanční krizi, které vedly k vytvoření bankovní unie a jednotného souboru pravidel pro všechny banky v EU.

Návrh přispívá k posílení finančních právních předpisů EU přijatých v posledním desetiletí za účelem zvýšení odolnosti finančního sektoru a zajištění řádného řízení selhání bank. Jeho cílem je posílit bankovní systém a v konečném důsledku podpořit udržitelné financování hospodářské činnosti v EU. Je plně v souladu se základními cíli EU, jimiž jsou podpora finanční stability, omezení využívání peněz daňových poplatníků při řešení krize bank a zachování důvěry vkladatelů. Tyto cíle přispívají k vysoké úrovni konkurenceschopnosti a ochrany spotřebitelů.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), tj. ze stejného právního základu jako legislativní akty, které jsou měněny.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Cílem návrhu je doplnit a změnit již existující právní předpisy EU (směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí), čehož lze nejlépe dosáhnout na úrovni EU spíše než prostřednictvím různých vnitrostátních iniciativ. Schopnost členských států přijímat vnitrostátní opatření je omezená vzhledem k tomu, že směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí již tyto záležitosti upravují, a změny na vnitrostátní úrovni by byly v rozporu se stávajícími právními předpisy EU.

Navrhované změny jsou v souladu s mandátem stanoveným v nařízení (EU) 2022/2036, který Komisi ukládá, aby přezkoumala uplatňování rámce. Uvedené změny by ještě více podpořily jednotné uplatňování obezřetnostních požadavků, sblížení postupů orgánů příslušných k řešení krize a rovné podmínky pro bankovní služby na celém jednotném trhu. Těchto cílů nemůže být uspokojivě dosaženo pouze na úrovni členských států. Pokud by EU přestala uvedené aspekty regulovat, podléhal by vnitřní trh bankovních služeb různým souborům pravidel, což by vedlo k roztržštění a oslabení nedávno vytvořeného jednotného souboru pravidel v této oblasti.

• Proporcionalita

Opatření EU je nezbytné k dosažení cíle zlepšit uplatňování stávajících pravidel EU, pokud jde o zajištění způsobilosti bankovních skupin k řešení krize a o řešení problémů v oblasti rovnosti podmínek. Navrhované změny nepřekračují rámec vybraných ustanovení obezřetnostního rámce EU pro instituce, která se zaměřují výhradně na opatření zajišťující hladký převod ztrát a kapitálu v rámci skupin řešících krizi v okamžiku řešení krize, a to prostřednictvím vhodných pravidel pro nástroje způsobilé pro interní MREL ve složitých případech, jako jsou řetězové vlastnické struktury („daisy chain“). Navrhované změny se navíc omezují na otázky, které nelze řešit v rámci stávajícího prostoru pro vlastní rozhodování, který poskytují současná pravidla.

• Volba nástroje

Opatření by byla zavedena prostřednictvím směrnice pozměňující směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. Navrhovaná opatření odkazují na již existující ustanovení těchto aktů týkající se schopnosti institucí a subjektů absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace nebo je dále rozvíjejí.

Konkrétní návrh na cílené změny rámce MREL je odůvodněný vzhledem k naléhavé potřebě harmonizovaných pravidel EU před datem 1. ledna 2024, kdy podle nařízení o kapitálových požadavcích začíná použitelnost zvláštní úpravy pro nepřímé upisování zdrojů způsobilých pro interní MREL.

Vzhledem k omezenému počtu navrhovaných změn jsou v zájmu zajištění konzistentního projednávání ve společném legislativním procesu a úplného sladění konečných změn směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí změny obou aktů zahrnuty do jediného návrhu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Tato iniciativa vychází z mandátu Komise zavedeného nařízením (EU) 2022/2036 za účelem přezkumu a posouzení fungování mechanismu odpočtu a případného přijetí legislativního návrhu k řešení zjištěných nedostatků⁹.

Přezkum je založen na analýze, která zahrnuje kvantitativní posouzení dopadů zaměřené na rovnost podmínek pro různé typy struktur bankovních skupin. V jeho rámci byly vyhodnoceny účinky stávajících pravidel a analyzovány možné změny týkající se: i) možnosti povolit subjektům, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, aby minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky splnily na konsolidovaném základě; ii) zacházení (v rámci pravidel pro minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky) se subjekty, jejichž plán řešení krize stanoví, že mají být likvidovány v běžném úpadkovém řízení, a iii) vhodnosti omezení výše odpočtů požadovaných podle stávajících pravidel.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Útvary Komise konzultovaly s členskými státy výsledky analýzy, kvantitativní posouzení dopadů mechanismu odpočtu a navrhované změny prostřednictvím odborné skupiny Komise pro bankovníctví, platební styk a pojišťovnictví.

Výsledky těchto konzultací byly podkladem pro přípravu tohoto návrhu. Poskytly jasné důkazy o potřebě aktualizovat a doplnit stávající pravidla, aby bylo co nejlépe dosaženo cílů rámce a zároveň aby byla zajištěna proporcionalita a rovné podmínky.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise využila podpory Jednotného výboru pro řešení krizí formou poskytnutí údajů, které byly shromážděny *ad hoc* na základě dobrovolného sběru dat přímo od bankovních skupin, které podléhají stávajícím pravidlům. Tyto údaje byly Komisi poskytnuty v souhrnné a anonymizované podobě. Vzorek tvořilo deset zprostředkujících subjektů se sídlem v šesti členských státech, na které se vztahuje mechanismus odpočtu podle stávajících pravidel. Vzorek byl rovnoměrně rozdělen mezi subjekty tvořící součást holdingových a provozních struktur a ve většině případů vycházel z údajů k 31. prosinci 2021.

Členský stát	Počet zprostředkujících subjektů, které jsou součástí holdingových struktur	Počet zprostředkujících subjektů, které jsou součástí provozních struktur
Rakousko		1
Belgie	1	1
Chorvatsko	1	
Francie		3
Irsko	2	
Nizozemsko	1	
Celkem	5	5

Zdroj: Útvary Komise na základě údajů k 31. prosinci 2021 poskytnutých Jednotným výborem pro řešení krizí.

⁹ Tato kapitola důvodové zprávy plní povinnost Komise podat Radě a Evropskému parlamentu zprávu o výsledku přezkumu provedeného v souladu s ustanovením o přezkumu, které bylo nařízením (EU) 2022/2036 zavedeno do článku 129 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

Tyto kvantitativní důkazy byly použity k posouzení skutečnosti, jak rámec pro odpočty funguje podle stávajících pravidel, k identifikaci potenciálních nedostatků a problémů v oblasti rovnosti podmínek v souvislosti s jeho prováděním a k testování možných změn, které by je řešily.

- **Posouzení dopadů**

Návrh byl podroben analýze včetně kvantitativního posouzení dopadů, přičemž byla zohledněna jak zpětná vazba obdržaná od zúčastněných stran, tak potřeba řešit různé aspekty uvedené v mandátu uděleném Komisi podle nařízení (EU) 2022/2036.

Posouzení mechanismu odpočtu pro interní MREL

Komise posoudila možnou existenci problémů v oblasti rovnosti podmínek pro různé struktury bankovních skupin v rámci stávajícího mechanismu odpočtu.

Podle analýzy odpovídají expozice zprostředkujících subjektů, které by podléhaly odpočtu podle metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích, v souhrnu 24,1 % celkového objemu rizikové expozice a 4,3 % celkové míry expozic zprostředkujících subjektů. Zprostředkující subjekty, které jsou součástí holdingových struktur, však mají tendenci být v souhrnu postiženy více než zprostředkující subjekty, které jsou součástí provozních struktur: odpočty by představovaly až 28,1 % oproti 14,3 % celkového objemu rizikové expozice a až 5 % oproti 2,7 % celkové míry expozic zprostředkujících subjektů. Tyto rozdíly lze vysvětlit vyšším objemem vnitroskupinových expozic na úrovni zprostředkujících subjektů v případě holdingových struktur, což se promítá do vyšších relativních částek odpočtů (tabulka 1). To se potvrzuje i při posuzování průměrných hodnot na úrovni bank. Zatímco odpočty představují v průměru 12,3 % celkového objemu rizikové expozice všech zprostředkujících subjektů podle metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích, tato hodnota dosahuje 14,7 % celkového objemu rizikové expozice u zprostředkujících subjektů, které jsou součástí holdingových struktur, oproti 7,5 % celkového objemu rizikové expozice u subjektů, které jsou součástí provozních struktur (tabulka 2).

Tento rozdíl mezi strukturami se však neodráží při posuzování solventnosti zprostředkujících subjektů, neboť jak zprostředkující subjekty, které jsou součástí holdingových struktur, tak i zprostředkující subjekty, které jsou součástí provozních struktur, se po zavedení mechanismu odpočtu potýkají s významným poklesem svého přebytku MREL. Konkrétně jeden zprostředkující subjekt, který je součástí holdingové struktury, vykazuje deficit ve výši 2,6 % celkového objemu rizikové expozice vůči svému MREL a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv v případě metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích a čtyři další zprostředkující subjekty mají průměrný přebytek MREL ve výši 5,2 % celkového objemu rizikové expozice, zatímco bez odpočtů byly všechny v přebytku (v průměru 6,4 % celkového objemu rizikové expozice). U zprostředkujících subjektů, které jsou součástí provozních struktur, se průměrný přebytek MREL vůči MREL a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv snižuje z 5,3 % na 1,7 % celkového objemu rizikové expozice, zatímco u dvou subjektů, u nichž byl zaznamenán deficit již bez odpočtů, se průměrný deficit zvyšuje z 2,4 % na 6,1 % celkového objemu rizikové expozice (tabulka 3).

Volba přístupu k odpočtu (tj. plný odpočet založený na kapitálových investicích oproti přístupu založenému na požadavcích) mění velikost dopadu, nikoli však relativní vyšší částku odpočtu u obou typů struktur.

Účinek těchto změn však bude odlišný pro zprostředkující subjekty, které jsou součástí holdingových struktur, protože jakýkoli deficit přímo ovlivňuje kapacitu pro MREL mateřského subjektu řešícího krizi (prostřednictvím dodatečných podřízených emisí na trhu). Holdingové struktury mohou tyto emise financovat pouze prostřednictvím strukturálně

podřízeného dluhu, protože obvykle nemají jiné zdroje financování. Tuto specifickou vlastnost posiluje skutečnost, že provozní banka pod holdingovou společností obvykle centralizuje expozice vůči zbytku skupiny. Naopak v provozních strukturách může subjekt řešící krizi na financování interního MREL svých zprostředkujících subjektů přerozdělit jiné zdroje financování.

V této souvislosti se Komise domnívala, že zprostředkující subjekty, které jsou součástí holdingových struktur, mohou být ovlivněny v jiném rozsahu než ostatní struktury, a to vzhledem k podílu vnitroskupinových expozic (který se může lišit podle jednotlivých bank) a důsledkům deficitu na úrovni zprostředkujícího subjektu. Toto zjištění by mohlo být důvodem k potřebě prozkoumat možné způsoby, jak současný rámec učinit proporcionálnější.

Byly posouzeny tři potenciální možnosti politiky.

i) Povolení zprostředkujícím subjektům splnit MREL na konsolidovaném základě

Současná pravidla neukládají odpočet na úrovni zprostředkujícího subjektu, pokud již splňuje interní MREL na konsolidovaném základě, ve vztahu k jeho kapitálovým investicím do nástrojů vydaných subjekty v konsolidačním okruhu. Je to odůvodněno skutečností, že konsolidace zvyšuje úroveň požadavku, aby byly zachyceny expozice (vnější vůči podskupině) všech subjektů v rámci konsolidačního okruhu. Vyžaduje, aby zprostředkující subjekty měly dostatečnou kapacitu pro interní MREL, která zajistí, že jejich ztráty, jakož i ztráty konsolidovaných subjektů, mohou být účinným způsobem přeneseny po vlastnické ose směrem vzhůru na subjekt řešící krizi.

Směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank stanoví pouze dva konkrétní případy, kdy může subjekt neřešící krizi splnit interní MREL na konsolidovaném základě: v případě výjimek týkajících se interního MREL (čl. 45f odst. 4 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank) a v případě unijních mateřských podniků skupin ze třetích zemí (čl. 45f odst. 1 třetí pododstavec).

Konsolidovaný požadavek se však může ukázat jako užitečný pro zachycení specifík některých bankovních struktur, například tam, kde zprostředkující subjekt přirozeně centralizuje vnitroskupinové expozice a v případě holdingových struktur směřuje zdroje pro interní MREL, které předem připravil subjekt řešící krizi. Stanovení interního MREL na individuálním základě pro některé zprostředkující subjekty, jako jsou subjekty tvořící součást holdingových struktur nebo některých provozních struktur, může v druhém zmíněném případě, když jsou obezřetnostní požadavky stanoveny na konsolidovaném základě, uměle vytvářet rozdíly mezi požadavkem subjektu řešícího krizi a požadavkem zprostředkujícího subjektu, kdy posledně jmenovaný subjekt podléhá odpočtům. V této souvislosti by stanovení interního MREL na konsolidovaném základě na úrovni zprostředkujícího subjektu odstranilo povinnost zprostředkujícího subjektu odečíst expozice spojené se subjekty, které jsou součástí jeho podskupiny, protože konsolidace by měla podobný účinek jako odpočty.

Na základě analyzovaných údajů konsolidace výrazně zvyšuje objemy expozice zprostředkujících subjektů, na jejichž základě se vypočítává interní MREL (+23 % celkového objemu rizikové expozice a +52 % celkové míry expozic v souhrnném vyjádření, tabulka 1).

Dopad na MREL a solventnost není všeobecně jednoznačný a zdá se, že je ovlivněn specifickými aspekty týkajícími se jednotlivých bank, které mohou způsobit, že z hlediska řetězové vlastnické struktury („daisy chain“) bude konsolidace více či méně výhodná. V porovnání se současným stavem (bez odpočtů) se přebytky vůči MREL u zprostředkujících subjektů, které jsou součástí holdingových struktur, v důsledku konsolidace snižují o 25–40 % (z 9,4 % na 7,3 % celkového objemu rizikové expozice), zatímco přebytky zprostředkujících

subjektů, které jsou součástí provozních struktur, se zřejmě snižují mnohem více (ze 7,5 % na 2,7 % celkového objemu rizikové expozice).

U holdingových struktur má uplatnění konsolidace v průměru nižší dopad na přebytky MREL než odpočty podle metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích, ale je nadále nepříznivější než odpočty podle přístupu založeného na požadavcích.

Z údajů rovněž vyplývá, že při zkoumání rozdílu mezi metodou plného odpočtu založeného na kapitálových investicích a konsolidací vykazuje jeden zprostředkující subjekt, který je součástí holdingové struktury, deficit vůči svému MREL a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, ale při konsolidaci tento deficit mizí. Kromě toho se deficit vůči MREL u zprostředkujících subjektů tvořících součást provozních struktur, které již deficit mají, v závislosti na jednotlivých případech buď zvyšuje, nebo snižuje (tabulka 3).

Celkově by konsolidace mohla být prospěšná pro zprostředkující subjekty, které jsou součástí holdingových struktur. Absenci jednoznačných dopadů na provozní struktury, navzdory obecnému snížení přebytků bez trvale stejného dopadu na banky, které již mají deficit, lze vysvětlit organizací těchto skupin, kde konsolidace na úrovni zprostředkujícího subjektu nemusí být nutně ve všech případech relevantní. Pokud je tedy konsolidace uplatňována nerozlišujícím způsobem, může mít na banky, které jsou součástí provozních struktur, výraznější negativní dopady než odpočty podle metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích. Konsolidace však může být cestou k řešení situace holdingových a provozních struktur, u nichž jsou již obezřetnostní požadavky stanoveny na konsolidovaném základě na úrovni zprostředkujícího subjektu.

ii) Vyjmutí subjektů v likvidaci z působnosti mechanismu odpočtů

Podle současného rámce podléhají subjekty v likvidaci požadavku na interní MREL, a proto jsou také zachyceny mechanismem odpočtu, pokud jsou součástí řetězové vlastnické struktury („daisy chain“). To může být příliš obezřetné, protože se neočekává (za předpokladu, že je strategie zvolena správně), že v případě selhání dojde k odpisu nebo konverzi nástrojů subjektu v likvidaci a k přenosu ztrát po vlastnické ose směrem vzhůru na subjekt řešící krizi prostřednictvím zprostředkujícího subjektu. Kromě toho může být dopad zahrnutí subjektů v likvidaci do odpočtů v rámci „daisy chain“ podstatný pro zprostředkující subjekty ve skupinách s mnoha dceřinými podniky určenými k likvidaci, zejména vzhledem k metodě plného odpočtu založeného na kapitálových investicích, která vyžaduje, aby se odečetl veškerý kapitál a veškeré způsobilé závazky nejnižšího dceřiného podniku v držení zprostředkujícího subjektu.

Vyjmutí subjektů v likvidaci z působnosti odpočtů podle postupu „daisy chain“ by bylo přiměřenější vzhledem k tomu, že v případě selhání není třeba, aby byly zdroje na rekapitalizaci subjektu přeneseny po vlastnické ose směrem dolů. V důsledku toho by se expozice zprostředkujících subjektů vůči subjektům v likvidaci nemusely odečítat, ale byla by jim přidělena riziková váha v souladu s platnými pravidly, což by vyžadovalo, aby zprostředkující subjekt disponoval kapitálem a způsobilými závazky ke krytí případných ztrát z těchto expozic, avšak v menší míře než při plném odpočtu. V případech, kdy by expozice vůči subjektům v likvidaci byly významné, může toto mít vliv na schopnost zprostředkujících subjektů převést všechny ztráty až na subjekt řešící krizi. Z dostupných údajů však vyplývá, že podíl expozic vůči subjektům v likvidaci je velmi nízký, zejména v provozních strukturách¹⁰ (0,3 % celkového objemu rizikové expozice v souhrnu, tabulka 1, a 0,6 %

¹⁰ Údaje ukazují, že podíl je mírně vyšší u holdingových struktur, ale uplatněním konsolidace by zanikla potřeba odpočtu a tato úprava spojená se subjekty v likvidaci by se stala bezpředmětnou.

celkového objemu rizikové expozice v průměru, tabulka 2), čímž se zjištěná rizika minimalizují.

Celkově údaje ukazují, že expozice zprostředkujících subjektů vůči subjektům v likvidaci představují v souhrnu 2 % celkového objemu rizikové expozice a 0,3 % celkové míry expozic zprostředkujících subjektů. Tyto podíly se však liší, pokud se vezme v úvahu typ struktury skupiny: až 2,6 % celkového objemu rizikové expozice a 0,3 % celkové míry expozic u holdingových struktur oproti 0,3 % celkového objemu rizikové expozice a 0,1 % celkové míry expozic u provozních struktur (tabulka 1).

Výše expozic (celkový objem rizikové expozice / celková míra expozic) při použití metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích bez subjektů v likvidaci je přirozeně vyšší než při použití metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích, která zahrnuje odpočet expozic vůči subjektům v likvidaci, ale zůstává pod úrovní, které by bylo dosaženo, kdyby byly odpočty omezeny podle metody odpočtů založené na požadavcích.

Odstranění expozic vůči subjektům v likvidaci z odpočtů má ve skutečnosti pozitivní vliv na celkovou výši odpočtů zprostředkujících subjektů obecně, ale tento vliv nedosahuje stejné úrovně jako odpočty podle přístupu založeného na požadavcích. U holdingových struktur by odpočty podle metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích představovaly 14,7 % celkového objemu rizikové expozice, přičemž tato hodnota by se snížila na 13,2 % celkového objemu rizikové expozice, pokud by se vyloučily expozice vůči subjektům v likvidaci, ale stále by to bylo více než 11,1 % celkového objemu rizikové expozice při odpočtech podle přístupu založeného na požadavcích. U provozních struktur jsou pořadí a procentuální podíly podobné (7,5 %, 6,9 % a 6 %). Celkově se tedy vyjmutím expozic vůči subjektům v likvidaci sníží rozdíl mezi oběma přístupy téměř o polovinu.

Odstranění expozic vůči subjektům v likvidaci by však mělo odlišné dopady na druh nástrojů, na které se odpočty vztahují, a na MREL a kapitálové pozice po odpočtech.

Počet zprostředkujících subjektů, které jsou součástí holdingových struktur a podléhají odpočtu ovlivňujícímu jiné položky než způsobilé závazky (tier 2, vedlejší kapitál tier 1, kmenový kapitál tier 1), se při vyloučení subjektů v likvidaci snižuje, zatímco u provozních struktur se účinky zdají být méně významné, protože všechny zprostředkující subjekty, které v současnosti provádějí odpočet z kategorie kapitálu, by nadále prováděly odpočet (v relativně podobné výši) z těchto kategorií. To lze vysvětlit také omezeným podílem expozic vůči subjektům v likvidaci u tohoto typu zprostředkujícího subjektu (tabulka 2).

S ohledem na dopady na MREL a kapitálové poměry se vyjmutím expozic vůči subjektům v likvidaci zlepšuje situace u několika zprostředkujících subjektů, které vykazovaly deficity v plnění různých požadavků v důsledku metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích, přičemž tyto deficity jsou odstraněny nebo sníženy konkrétně u jedné holdingové a dvou provozních struktur¹¹. Kromě toho vyjmutí expozic vůči subjektům v likvidaci někdy vede k nižšímu deficitu ve srovnání s metodou odpočtů založenou na požadavcích¹². Zdá se

¹¹ Konkrétně dva zprostředkující subjekty měly v důsledku odpočtů deficit vůči svému celkovému MREL, který by se snížil z 3,8 % na 2,1 % celkového objemu rizikové expozice (–45 %), tři zprostředkující subjekty měly v důsledku odpočtů deficit vůči svému celkovému MREL a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, který by se snížil z 4,2 % na 3,2 % celkového objemu rizikové expozice (–24 %), a jeden zprostředkující subjekt měl deficit vůči požadavku na tier 1 a celkovému kapitálovému požadavku, který by se snížil na 0.

¹² Například kapitálové investice do nástrojů interního MREL subjektů v likvidaci by se podle přístupu založeného na požadavcích odečítaly, zatímco podle tohoto scénáře by se neodečítaly, což by vedlo k nižšímu deficitu.

však, že u přebytků je účinek omezený: přebytky jsou při metodě odpočtů založené na požadavcích vyšší než u metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích se subjekty v likvidaci nebo bez nich přibližně o 20–25 %, avšak pouze vůči celkovému požadavku MREL, což ukazuje, že volba přístupu k odpočtu nemá skutečný vliv na poměry kmenového kapitálu tier 1, tier 1 nebo celkového kapitálového požadavku (tabulka 3).

V této souvislosti by vyjmutí subjektů v likvidaci z působnosti mechanismu odpočtů zlepšilo přiměřenost požadavku a správněji by odráželo dopad odpočtů, aniž by byla dotčena obezřetnostní spolehlivost přístupu a aniž by se podstatně změnila rovnováha dosažená regulací. Nezdá se, že by dopady více postihovaly jednu konkrétní skupinovou strukturu, a to i s ohledem na rozdílné podíly, které tyto expozice představují v holdingových a provozních strukturách.

Tato změna by se proto mohla vztahovat na všechny skupiny s tím, že by se stala irelevantní, pokud by zprostředkující subjekt plnil interní MREL na konsolidovaném základě (vzhledem k tomu, že v tomto případě neexistují odpočty).

iii) Uplatnění omezení pro výši odpočtů (metoda odpočtů založená na požadavcích)

Interní MREL zajišťuje, že ztráty na úrovni dceřiného podniku ve skupině řešící krizi mohou být přiměřeně převedeny až na subjekt řešící krizi, aniž by bylo u dceřiného podniku zahájeno řešení krize. Cílem zavedení mechanismu odpočtu je podpořit tuto interní schopnost absorpce ztrát tím, že se zajistí, aby ztráty nezůstaly „uvězněny“ na úrovni zprostředkujícího subjektu, což by ohrozilo provádění strategie skupiny.

Přístup založený na požadavcích může oslabit způsobilost skupiny k řešení krize, protože omezení odpočtu odpovídající požadavku na interní MREL (a nikoli kapacitě) může zprostředkujícím subjektům zabránit v tom, aby na subjekt řešící krizi přiměřeně přenesly všechny ztráty, což může na úrovni zprostředkujícího subjektu vytvářet překážky, neboť výše kapitálu a způsobilých závazků, které by orgán příslušný k řešení krize odepisoval nebo konvertoval v případě selhání dceřiného podniku, by nebyla omezena výší příslušného požadavku na interní MREL. Vedlo by to tedy k výsledku, který je z obezřetnostního hlediska méně spolehlivý.

Odpočet založený na požadavcích může rovněž ovlivnit srovnatelnost přímých a nepřímých emisí nástrojů ze strany dceřiného podniku vůči subjektu řešícímu krizi, což může vést k problémům v oblasti rovnosti podmínek pro banky v závislosti na jejich organizační struktuře a je v rozporu s původním cílem spolunormotvůrců neupřednostňovat jednu formu emise před druhou. A konečně, metoda odpočtů založená na požadavcích nemůže plně zabránit dvojímu započítávání kapacity pro interní MREL na úrovni zprostředkujícího subjektu.

Upřednostňovaná možnost

Vzhledem k výsledkům různých možností politiky dospěla analýza k závěru, že by měla být zachována metoda plného odpočtu založeného na kapitálových investicích přijatá v nařízení (EU) 2022/2036. Změna metody zavedením omezení výše odpočtů odpovídajícího požadavku na interní MREL vydávajících dceřiných podniků by vedla z hlediska obezřetnosti k méně spolehlivému mechanismu a snížila by účinnost a efektivitu mechanismu odpočtů, což by vedlo k riziku vzniku překážek při přenosu ztrát po vlastnické ose směrem vzhůru v rámci skupiny. Rovněž by oslabil soudržnost rámce, neboť by představovala výraznou odchylku od politické dohody, které dosáhli spolunormotvůrci v roce 2019, jak vyplývá z pověření orgánu EBA v čl. 45f odst. 6 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, podle něhož má být zajištěno, aby přímé a nepřímé upisování interního MREL nevedlo k odlišnému výsledku.

Posouzení však také dospělo k závěru, že je vhodné a nezbytné upravit mechanismus v mezních situacích, aby se vyřešily obavy týkající se dopadu metody plného odpočtu založeného na kapitálových investicích na určité struktury skupin způsobem, který by zvýšil proporcionalitu a neohrozil převod ztrát a kapitálu v rámci skupiny řešící krizi. V souladu s možnostmi posouzenými v rámci posouzení dopadů by změny, jejichž prostřednictvím by se nejlépe dosáhlo těchto cílů a zlepšila soudržnost s rámcem pro řešení krize, spočívaly v: i) povolení některým zprostředkujícím subjektům, tj. zprostředkujícím subjektům, které jsou součástí holdingových struktur a provozních struktur, u nichž jsou obezřetnostní požadavky již stanoveny na konsolidovaném základě, aby splnily interní MREL na konsolidovaném základě, pokud tak rozhodne orgán příslušný k řešení krize, a ii) ve vyjmutí emisí subjektů v likvidaci z působnosti mechanismu odpočtů.

Tabulka 1: Objemy expozic

Ukazatel	Struktura skupiny	Změna objemu expozice (oproti výchozí hodnotě)			Expozice vůči subjektům v likvidaci v % (oproti výchozí hodnotě)
		Plný odpočet založený na kapitálových investicích	Odpočet založený na požadavcích	Subkonsolidace	
Celk. objem rizikové expozice	Holdingová	28,1%	24,7%	7,5%	2,6%
	Provozní	14,3%	11,6%	62,9%	0,3%
	Celkem	24,1%	21,0%	23,4%	2,0%
Celková míra expozic	Holdingová	5,0%	4,1%	42,3%	0,3%
	Provozní	2,7%	2,2%	74,0%	0,1%
	Celkem	4,3%	3,5%	52,1%	0,3%

Zdroj: Útvary Komise na základě údajů k 31. prosinci 2021 poskytnutých Jednotným výborem pro řešení krizí.

Tabulka 2: Odpočty

Odpočty (% celkového objemu rizikové expozice)		Plný odpočet založený na kapitálových investicích			Odpočet založený na požadavcích			Plný odpočet založený na kapitálových investicích bez subjektů v likvidaci		
Kategorie	Ukazatel	Holdingová struktura	Provozní struktura	Celkem	Holdingová struktura	Provozní struktura	Celkem	Holdingová struktura	Provozní struktura	Celkem
Celkem	<i>Průměr</i>	14,7%	7,5%	12,3%	11,1%	6,0%	9,5%	13,2%	6,9%	11,2%
	<i>Počet bank</i>	5	5	10	5	5	10	5	5	10
z toho: odečteno od tier 2	<i>Průměr</i>	0,9%	1,7%	1,1%	1,2%	1,5%	1,4%	1,8%	1,7%	1,7%
	<i>Počet bank</i>	2	4	6	1	4	5	1	4	5
z toho: odečteno od vedl. kap. tier 1	<i>Průměr</i>	2,4%	2,3%	2,3%		2,1%	2,1%		2,3%	2,3%
	<i>Počet bank</i>	1	4	5		4	4		4	4
z toho: odečteno od kmenov. kap. tier 1	<i>Průměr</i>	1,1%	5,2%	3,7%	0,3%	3,9%	3,7%	0,3%	5,2%	5,0%
	<i>Počet bank</i>	2	4	6	1	4	5	1	3	4

Zdroj: Útvary Komise na základě údajů k 31. prosinci 2021 poskytnutých Jednotným výborem pro řešení krizí.

Tabulka 3: Dopad na MREL a solventnost

Přebytky/Deficity (% celkového objemu rizikové expozice)		Výchozí hodnota			Plný odpočet založený na kapitálových investicích			Odpočet založený na požadavcích			Plný odpočet založený na kapitálových investicích bez subjektů v likvidaci			Subkonsolidace		
Požadavek	Ukazatel	Holdingová struktura	Provozní struktura	Celkem	Holdingová struktura	Provozní struktura	Celkem	Holdingová struktura	Provozní struktura	Celkem	Holdingová struktura	Provozní struktura	Celkem	Holdingová struktura	Provozní struktura	Celkem
MREL	<i>Průměrný deficit</i>		-0,3%	-0,3%		-3,8%	-3,8%		-2,5%	-2,5%		-2,1%	-2,1%		-6,1%	-6,1%
	<i>Počet bank</i>		1	1		2	2		2	2		2	2		1	1
	<i>Průměrný přebytek</i>	9,4%	7,5%	8,9%	6,8%	4,6%	6,3%	8,1%	4,9%	7,4%	6,7%	4,6%	6,2%	7,3%	2,7%	5,8%
	<i>Počet bank</i>	5	4	9	5	3	8	5	3	8	5	3	8	5	3	8
MREL + požadavek kombin. kapit. rezerv	<i>Průměrný deficit</i>		-2,4%	-2,4%	-2,6%	-6,1%	-4,2%	-1,5%	-4,8%	-2,9%	-2,2%	-4,5%	-3,2%		-3,4%	-3,4%
	<i>Počet bank</i>		2	2	1	2	3	1	2	3	1	2	3		2	2
	<i>Průměrný přebytek</i>	6,4%	5,3%	6,1%	5,2%	1,7%	4,2%	6,7%	1,9%	5,4%	5,2%	1,7%	4,2%	4,2%	0,8%	3,5%
	<i>Počet bank</i>	5	3	8	4	3	7	4	3	7	4	3	7	5	2	7
Kmenový kapitál tier 1	<i>Průměrný deficit</i>															
	<i>Počet bank</i>															
	<i>Průměrný přebytek</i>	10,4%	13,2%	11,2%	15,4%	12,3%	14,4%	15,3%	12,7%	14,5%	14,9%	12,6%	14,2%	10,3%	8,5%	9,9%
	<i>Počet bank</i>	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	5	10	5	2	7
Tier 1	<i>Průměrný deficit</i>					-1,4%	-1,4%									
	<i>Počet bank</i>					1	1									
	<i>Průměrný přebytek</i>	10,7%	12,9%	11,4%	15,9%	11,6%	14,5%	16,2%	11,1%	14,6%	15,8%	11,0%	14,3%	10,4%	7,7%	9,8%
	<i>Počet bank</i>	5	5	10	5	4	9	5	5	10	5	5	10	5	2	7
Celkový kapitálový požadavek	<i>Průměrný deficit</i>					-3,2%	-3,2%		-0,7%	-0,7%						
	<i>Počet bank</i>					1	1		1	1						
	<i>Průměrný přebytek</i>	8,2%	9,8%	8,7%	14,1%	7,3%	12,0%	14,3%	7,5%	12,2%	14,0%	6,9%	11,8%	8,4%	5,5%	7,8%
	<i>Počet bank</i>	5	5	10	5	4	9	5	4	9	5	5	10	5	2	7

Zdroj: Útvary Komise na základě údajů k 31. prosinci 2021 poskytnutých Jednotným výborem pro řešení krizí.

Další aspekty týkající se subjektů v likvidaci

V zájmu zajištění souladu s ostatními částmi rámce je třeba vyjmutí subjektů v likvidaci z působnosti mechanismu odpočtů pro nepřímé upisování interního MREL posuzovat v širších souvislostech příslušných ustanovení směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, která se na tyto subjekty vztahují.

Podle stávajících pravidel směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí jsou orgány příslušné k řešení krize povinny přijmout rozhodnutí o MREL pro všechny instituce a subjekty v oblasti působnosti těchto aktů, včetně subjektů v likvidaci. Kalibrace požadavku je přiměřená tomu, aby se zohlednila skutečnost, že tyto subjekty by byly likvidovány v rámci běžného úpadkového řízení, a proto je požadavek ve většině případů a s výhradou rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize omezen na kapitálové požadavky daného subjektu (částka k absorpci ztrát – čl. 45c odst. 2 druhý pododstavec směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 12d odst. 2 druhý pododstavec nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí). Jediná výjimka z této situace

by nastala v případech, kdy by orgán příslušný k řešení krize rozhodl, že MREL by měl překročit částku k absorpci ztrát, zejména z důvodu možného dopadu na finanční stabilitu a rizika nákazy finančního systému (čl. 45c odst. 2 třetí pododstavec směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 12d odst. 2 třetí pododstavec nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí).

Současné stanovení MREL pro subjekty v likvidaci představuje pro orgány příslušné k řešení krize značnou zátěž, pokud jde o pravidelné vydávání rozhodnutí o MREL z důvodu vazby na plánování řešení krize, a pro banky, pokud jde o zajištění sledování a dodržování dalších souvisejících požadavků, jako je režim předchozího svolení k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu způsobilých závazků stanovený v čl. 77 odst. 2 a článku 78a nařízení o kapitálových požadavcích. V praxi však toto rozhodnutí mění jen velmi málo, pokud jde o strukturu závazků používaných ke splnění MREL, protože subjekt v likvidaci již musí splnit své kapitálové požadavky prostřednictvím kapitálových nástrojů (pokud subjekt podléhá obezřetnostním požadavkům na individuálním základě). Nedostatečná přidaná hodnota těchto rozhodnutí o MREL, která odrážejí stávající kapitálové požadavky, zřejmě vyžaduje změnu právních předpisů, která by za určitých okolností zrušila povinnost orgánů příslušných k řešení krize určit MREL pro subjekty v likvidaci.

Pokud se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že subjekt, který je součástí skupiny řešící krizi, může být uznán za subjekt v likvidaci, bylo by vyjmutí subjektů v likvidaci z působnosti mechanismu odpočtů pro interní MREL nepřímou dosaženo tím, že by na úrovni tohoto subjektu neexistoval požadavek MREL (protože by subjekt nemohl být součástí systému nepřímé emise zdrojů použitých ke splnění požadavku interního MREL), čímž by se zajistila soudržnost mezi návrhy.

Podobná úvaha platí i pro použití režimu předchozího svolení k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu způsobilých závazků, kde neexistence požadavku MREL subjekty v likvidaci z působnosti režimu předchozího svolení přirozeně vylučuje (protože subjekt v likvidaci by ve své rozvaze neměl způsobilé závazky, i když by určité závazky splňovaly požadavky na způsobilost).

Nicméně pro ty subjekty v likvidaci, jejichž MREL byl stanoven na úrovni přesahující částku k absorpci ztrát (tj. kapitálové požadavky), by se měla nadále uplatňovat stávající pravidla pro přijetí rozhodnutí o MREL, předchozí svolení k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu způsobilých závazků a zařazení do rozsahu působnosti řetězové vlastnické struktury („daisy chain“).

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Přezkum se zaměřuje na konkrétní ustanovení týkající se fungování rámce pro interní MREL, přičemž zvláštní pozornost je věnována otázkám rovnosti podmínek pro různé struktury bankovních skupin a snížení administrativní zátěže pro některé subjekty, u nichž se orgány příslušné k řešení krize domnívají, že by mohly být v případě selhání věrohodně zlikvidovány v úpadkovém řízení.

Očekává se, že navrhovaná reforma bude prospěšná z hlediska účinnosti rámce, právní jasnosti a lepší proporcionality požadavků.

Reforma je technologicky neutrální a nemá žádný dopad na digitální připravenost.

- **Základní práva**

EU se zavazuje dodržovat vysokou úroveň ochrany základních práv a je signatářem široké škály úmluv o lidských právech. V této souvislosti je návrh v souladu s těmito právy uvedenými v hlavních úmlouvách OSN o lidských právech, Listině základních práv Evropské

unie, která tvoří nedílnou součást Smluv o EU, a Evropské úmluvě o lidských právech (EÚLP).

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh vyžaduje, aby členské státy provedly změny směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank ve svých vnitrostátních právních předpisech do šesti měsíců od vstupu pozměňující směrnice v platnost. Změny nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí by měly začít platit současně.

Změny zavedené v čl. 45i odst. 4 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank by měly posílit podávání zpráv orgánům příslušným k řešení krize ze strany subjektů v likvidaci, jejichž MREL přesahuje částku nezbytnou k absorpci ztrát, a které tak budou nadále podléhat rozhodnutí o MREL, jež se týká výše a složení jejich kapacity pro MREL.

6. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ KONKRÉTNÍCH USTANOVENÍ NÁVRHU

MREL pro subjekty v likvidaci

Prostřednictvím čl. 2 odst. 1 bodu 83aa směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 3 odst. 1 bodu 24aa nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí se vkládá nová definice, podle níž by se odkazy na „subjekty v likvidaci“ měly rozumět odkazy na subjekty, jejichž plán řešení krize stanoví v případě selhání příslušnou řádnou likvidaci v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.

Aby se dosáhlo snížení regulační zátěže a zároveň se zachovala možnost, aby orgány příslušné k řešení krize v určitých výjimečných případech stále určovaly MREL pro subjekty v likvidaci, nahrazuje se druhý a třetí pododstavec čl. 45c odst. 2 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank novým odstavcem 2a, který stanoví nové obecné pravidlo, že orgány příslušné k řešení krize by neměly určovat MREL pro subjekty v likvidaci. Obdobné změny se zavádějí v článku 12d nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, kde se v odstavci 2 ruší druhý a třetí pododstavec a vkládá se nový odstavec 2a.

Možnost orgánu příslušného k řešení krize stanovit MREL, tj. určit požadavek nad částku k absorpci ztrát, je zachována, pokud je to nezbytné pro ochranu finanční stability nebo omezení potenciální náklady finančního systému, což jsou stávající kritéria v platných právních předpisech.

Pokud se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že subjekt, který je součástí skupiny řešící krizi, může být uznán za subjekt v likvidaci, měla by konsolidace prováděná pro účely externího MREL, který se vztahuje na subjekt řešící krizi stojící v čele této skupiny řešící krizi, zahrnovat i tento subjekt v likvidaci, jak tomu bylo doposud.

Použití režimu předchozího svolení na subjekty v likvidaci

Subjekty určené k likvidaci v současné době spadají do působnosti režimu předchozího svolení stanoveného v článku 78a nařízení o kapitálových požadavcích na základě křížových odkazů v čl. 45b odst. 1 a čl. 45f odst. 2 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 12c odst. 1 a čl. 12g odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí na společná kritéria způsobilosti vymezená v člancích 72a až 72c nařízení o kapitálových

požadavcích. Procesní povinnosti vyplývající z tohoto ustanovení jsou však pro většinu subjektů v likvidaci nepřiměřené, neboť se od nich neočekává, že budou mít schopnost absorbovat ztráty nad rámec svých kapitálových požadavků. V takovém případě odpadá důvod, který stojí za pravidly předchozího svolení – zmocnit orgány příslušné k řešení krize ke sledování opatření, která vedou ke snížení stavu způsobilých závazků. Kromě toho již existuje samostatný režim předchozího svolení pro předčasné umoření kapitálových nástrojů (článek 78 nařízení o kapitálových požadavcích), který se bude i nadále vztahovat na všechny instituce.

S cílem snížit regulační zátěž pro subjekty v likvidaci, které musí žádat o předchozí svolení ke snížení nástrojů způsobilých závazků, a pro orgány, které musí tyto žádosti posuzovat, čl. 45c odst. 2a směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 12d odst. 2a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí výslovně stanoví, že režim předchozího svolení podle čl. 77 odst. 2 a čl. 78a nařízení o kapitálových požadavcích by se neměl vztahovat na subjekty v likvidaci, u nichž orgán příslušný k řešení krize neurčil MREL. To by i tak bylo přirozeným důsledkem zrušení rozhodnutí o MREL pro tyto subjekty v likvidaci, neboť neexistence rozhodnutí o MREL znamená, že již nemají ve své rozvaze způsobilé závazky, protože se na ně již nevztahuje požadavek MREL.

Pro subjekty v likvidaci, u nichž orgán příslušný k řešení krize přijal rozhodnutí o MREL přesahujícím částku k absorpci ztrát, se čl. 77 odst. 2 a článek 78a nařízení o kapitálových požadavcích použije i nadále.

Subjekty v likvidaci jako součást řetězových vlastnických struktur („daisy chain“)

Analýza provedená v rámci pověření k přezkumu zavedeného v článku 129 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank dospěla k závěru, že je vhodné vyloučit subjekty v likvidaci z působnosti pravidel pro „daisy chain“, a to konkrétně již nevyžadovat, aby kapitálové nástroje a jiné závazky vydané subjekty v likvidaci bez rozhodnutí o MREL v držení zprostředkujícího subjektu byly tímto subjektem odečítány. To by platilo v případě, že orgán příslušný k řešení krize v rámci plánování řešení krize usoudil, že subjekt, který je součástí skupiny řešící krizi, může být uznán za subjekt v likvidaci.

V takovém případě již subjekt v likvidaci nemusí splnit MREL, a proto nedochází k nepřímému upisování zdrojů způsobilých pro interní MREL prostřednictvím řetězce tvořeného subjektem řešícím krizi, zprostředkujícím subjektem a subjektem v likvidaci. Strategie řešení krize nepředpokládá, že by byl v případě selhání subjekt v likvidaci podporován subjektem řešícím krizi, což znamená, že by se neočekával přenos ztrát ze subjektu v likvidaci po vlastnické ose směrem vzhůru na subjekt řešící krizi prostřednictvím zprostředkujícího subjektu ani přenos kapitálu v opačném směru.

Nový čl. 45c odst. 2a směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 12d odst. 2a nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí proto výslovně stanoví, že kapitálové investice do kapitálových nástrojů nebo závazků vydaných subjekty v likvidaci, které již nepodléhají rozhodnutí o MREL, by neměly být zprostředkujícím mateřským podnikem odečítány podle pravidel pro odpočet pro „daisy chain“. V důsledku toho budou muset zprostředkující subjekty, které drží kapitálové nástroje a závazky vydané subjekty v likvidaci, použít na tyto expozice rizikové váhy a zahrnout je do celkové míry expozic. Vzhledem k tomu, že tyto expozice budou zohledněny při výpočtu celkového objemu rizikové expozice a celkové míry expozic zprostředkujícího subjektu, je tím zajištěno, že zprostředkující subjekt bude muset držet určitou částku interního MREL, která bude odrážet tyto expozice vůči subjektům v likvidaci.

Na subjekty v likvidaci, u nichž orgány příslušné k řešení krize uplatní svou diskreční pravomoc a stanoví MREL ve výši přesahující kapitálové požadavky, by se však pravidla pro odpočet platících pro „daisy chain“ stále vztahovala.

Podávání zpráv v případě subjektů v likvidaci

Podle stávajícího čl. 45i odst. 4 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank nejsou subjekty v likvidaci povinny podávat orgánu příslušnému k řešení krize informace o svém MREL ani je zveřejňovat, a to bez ohledu na kalibraci svého MREL.

To pro orgány příslušné k řešení krize představuje problém v případech, kdy potřebují posoudit, zdali by bylo vhodné změnit strategii nebo zdali by měla být kalibrace MREL navýšena na úroveň přesahující částku k absorpci ztrát. Za účelem řešení tohoto problému orgány příslušné k řešení krize v současné době žádají tyto banky o zjednodušené vykazování, které je méně složité a podrobné, než se vyžaduje v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2021/763¹³ podle článku 45i směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.

Článek 45i se proto mění tak, aby v právním textu zavedl zákonný režim podávání zpráv pro subjekty v likvidaci, u nichž bylo přijato rozhodnutí o MREL (tj. pokud MREL převyšuje částku k absorpci ztrát).

U subjektů v likvidaci, u nichž nebyl stanoven MREL, se zachovává status quo a neexistují žádné zvláštní povinnosti týkající se vykazování nebo zveřejňování MREL. Vzhledem k tomu, že podávání zpráv pro účely plánování řešení krize zůstává beze změny, a bude se tedy i nadále vztahovat na všechny subjekty v likvidaci, orgány příslušné k řešení krize by stále mohly získat příslušné informace, např. pro účely rozhodnutí, zda změnit strategii plánovanou pro daný subjekt nebo příslušnou kalibraci MREL.

Konsolidovaný interní MREL

Analýza provedená Komisí podle ustanovení o přezkumu zavedeného nařízením (EU) 2022/2036 dospěla k závěru, že je vhodné povolit některým zprostředkujícím subjektům, které jsou součástí holdingových nebo provozních struktur, splnit interní MREL na konsolidovaném základě.

Kromě přínosů pro proporcionalitu pravidel pro odpočet platících pro „daisy chain“ a pro minimalizaci případných rozdílů v rovnosti podmínek pro různé typy struktur bankovních skupin se rozšíření možnosti splnit interní MREL na konsolidovaném základě považuje za užitečné také z následujících důvodů:

- usnadňuje kalibraci interního MREL pro dceřiné podniky, které nejsou subjektem řešícím krizi a jejichž dodatečné kapitálové požadavky (článek 104a směrnice o kapitálových požadavcích) a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv (čl. 128 bod 6 směrnice o kapitálových požadavcích) jsou stanoveny pouze na konsolidovaném základě,
- objasňuje použití pravomoci zakázat určitá rozdělení výnosů nad nejvyšší rozdělitelnou částku související s MREL (M-MDA – článek 16a směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a článek 10a nařízení o jednotném

¹³ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/763 ze dne 23. dubna 2021, kterým se stanoví prováděcí technické normy pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU s ohledem na podávání zpráv pro účely dohledu a zveřejňování minimálních požadavků na kapitál a způsobilé závazky (Úř. věst. L 168, 12.5.2021, s. 1).

mechanismu pro řešení krizí) ve vztahu k těm dceřiným podnikům, jejichž kombinovaná kapitálová rezerva byla stanovena na konsolidované úrovni,

- zajišťuje, aby dceřiná společnost měla dostatečnou, předem připravenou interní kapacitu, aby byla v případě selhání schopna absorbovat své ztráty a obnovit soulad se svými konsolidovanými kapitálovými požadavky.

Ustanovení čl. 45f odst. 1 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 12g odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí se tedy mění tak, aby měl orgán příslušný k řešení krize pravomoc na základě volného uvážení stanovit pro dceřiný podnik subjektu řešícího krizi interní MREL na konsolidovaném základě. Tato možnost je k dispozici bez ohledu na typ struktury bankovní skupiny, do které tento zprostředkující subjekt patří.

Tato možnost podléhá třem důležitým ochranným opatřením. Za prvé, v případě holdingových struktur by měl zprostředkující subjekt být jedinou přímou dceřinou institucí nebo subjektem v oblasti působnosti směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank, případně nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, subjektu řešícího krizi, který je mateřskou finanční holdingovou společností v Unii nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v Unii. Tím je zajištěno, že tuto možnost mají pouze holdingové struktury, jejichž zprostředkující subjekt centralizuje vnitroskupinové expozice. V případě jiných typů struktur bankovních skupin musí být dodatečný kapitálový požadavek a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv vztahující se na dceřiný podnik, který není subjektem řešícím krizi, stanoven příslušným orgánem na stejném konsolidačním základě. Za druhé, subjekt řešící krizi a zprostředkující subjekt by měly být usazeny v témže členském státě a měly by být součástí téže skupiny řešící krizi. Za třetí, orgán příslušný k řešení krize musí dospět k závěru, že splnění interního MREL na konsolidovaném základě významným způsobem negativně neovlivňuje způsobilost skupiny řešící krizi, do níž dceřiný podnik patří, k řešení krize ani uplatnění pravomocí k odpisu a konverzi na tento dceřiný podnik nebo na jiné subjekty v téže skupině řešící krizi. Druhá podmínka by například umožnila orgánu příslušnému k řešení krize nestanovit interní MREL na konsolidovaném základě v situacích, kdy by individuální požadavky vztahující se na dceřiný podnik byly vyšší.

Stanovení interního MREL na konsolidovaném základě odstraňuje možnost, aby orgán příslušný k řešení krize stanovil interní MREL pro tentýž subjekt na individuálním základě. To je v souladu se změnami zavedenými do rámce MREL směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank II a nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí II, které již neumožňují stanovit MREL ve vztahu k témuž subjektu na více základech. To by nemělo být považováno za výjimku ve prospěch dotčeného subjektu, protože splnění MREL bude nadále vyžadováno, i když na jiném základě.

Důležité je, že možnost, která je nyní zavedena v čl. 45f odst. 1 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 12g odst. 1 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, neznamená, že se dceřiným podnikům dotčeného subjektu udělují výjimky z interního MREL. Výjimky z interního MREL by měly být možné pouze v případě, že jsou splněny stávající podmínky čl. 45f odst. 3 nebo 4 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a článku 12h nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

Pokud jde o nástroje, které může dceřiný podnik, jenž není subjektem řešícím krizi, použít ke splnění svého konsolidovaného interního MREL, platí obecná pravidla pro splnění konsolidovaných požadavků a kritérií způsobilosti podle článku 45f směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a článku 12g nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí. Kromě toho se v článku 45f směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a v článku 12g nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí zavádí nový odstavec 2a, který objasňuje, že pokud dceřiné podniky zahrnuté do rozsahu konsolidace jakéhokoli subjektu,

který je povinen splnit konsolidovaný interní MREL, vydaly způsobilé závazky jiným subjektům téže skupiny řešící krizi, ale mimo tento rozsah konsolidace, nebo stávajícímu akcionáři, který nepatří do téže skupiny řešící krizi, zahrnou se tyto závazky do výše kapitálu a způsobilých závazků zprostředkujícího subjektu, a to do určitých limitů. To umožní, aby se přímé emise zdrojů způsobilých pro interní MREL mezi nejnižším dceřiným podnikem a subjektem řešícím krizi započítávaly do plnění konsolidovaného interního MREL zprostředkujícího subjektu. Toto nové pravidlo zajišťuje soulad s výpočtem kapitálu na konsolidovaném základě a je podobné pravidlu stanovenému v čl. 45b odst. 3 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a čl. 12c odst. 3 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, které se vztahuje na externí MREL subjektů řešících krizi. Obdobně omezení stanovená v těchto změnách zajišťují, že nadbytečná kapacita dceřiných podniků těchto zprostředkujících subjektů nemůže být použita pro splnění příslušného konsolidovaného interního MREL.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o některé aspekty minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹⁴,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁵,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879¹⁶ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877¹⁷ pozměnily minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL“) stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU¹⁸ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014¹⁹, který se vztahuje na úvěrové instituce a investiční podniky (instituce) usazené v Unii, jakož i na všechny ostatní subjekty, které spadají do oblasti působnosti směrnice 2014/59/EU nebo nařízení (EU) č. 806/2014 (subjekty). Tyto změny stanovily, že interní MREL, tj. MREL vztahující se na instituce a subjekty, které jsou dceřinými podniky subjektů řešících krizi, ale samy nejsou subjekty řešícími krizi, mohou tyto subjekty splnit

¹⁴ Úř. věst. C , , s. .

¹⁵ Úř. věst. C , , s. .

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/877 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 806/2014, pokud jde o schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 226).

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

prostřednictvím nástrojů vydaných subjektu řešícímu krizi a zakoupených tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi.

- (2) Unijní rámec MREL byl dále změněn nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2036²⁰, které zavedlo zvláštní pravidla pro odpočet v případě nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro splnění interního MREL. Uvedené nařízení zavedlo ve směrnici 2014/59/EU požadavek, aby Komise přezkoumala dopad nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro splnění MREL na rovnost podmínek pro různé typy struktur bankovních skupin, včetně případů, kdy bankovní skupiny mají mezi holdingovou společností určenou jako subjekt řešící krizi a jejími dceřinými podniky určitou provozní společnost. Komise byla požádána, aby posoudila, zda by subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, měly být schopny plnit MREL na konsolidovaném základě. Komise byla dále požádána, aby posoudila, jak se podle pravidel upravujících MREL zachází se subjekty, jejichž plán řešení krize stanoví, že tyto subjekty mají být likvidovány v rámci běžného úpadkového řízení („subjekty v likvidaci“). Zároveň byla Komise ještě požádána, aby posoudila vhodnost omezení výše odpočtů požadovaných podle čl. 72e odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013²¹.
- (3) Výsledkem přezkumu Komise bylo zjištění, že by bylo vhodné a přiměřené cílům sledovaným pravidly pro interní MREL umožnit orgánům příslušným k řešení krize stanovit interní MREL na konsolidovaném základě pro širší rozsah subjektů, než je rozsah vyplývající z uplatňování směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014, pokud tento širší rozsah zahrnuje instituce a subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, ale jsou dceřinými podniky subjektů řešících krizi a samy ovládají dceřiné podniky podléhající MREL („zprostředkující subjekty“). To by se týkalo zejména těch bankovních skupin, v jejichž čele stojí holdingová společnost. V takových případech zprostředkující subjekty přirozeně centralizují vnitroskupinové expozice a směřují zdroje způsobilé pro interní MREL, které subjekt řešící krizi předem připravil. Vzhledem k této struktuře by tyto zprostředkující subjekty byly neúměrně postiženy pravidly pro odpočet. Komise rovněž dospěla k závěru, že rámec MREL by byl přiměřenější, kdyby se z rozsahu expozic, které musí zprostředkující subjekt odečíst podle mechanismu odpočtu pro nepřímý úpis zdrojů způsobilých pro interní MREL, vyjmuly emise subjektů v likvidaci. Subjekt v likvidaci nebude muset být v případě selhání podporován subjektem řešícím krizi, čímž odpadne potřeba zabezpečit jakékoli mechanismy převodu ztrát a kapitálu v rámci skupin řešících krizi, což bylo účelem pravidel pro odpočet zavedených nařízením (EU) 2022/2036. Naproti tomu zbývající subjekty skupiny řešící krizi budou muset být v případě potíží nebo selhání podporovány subjektem řešícím krizi. Potřebné zdroje MREL by proto měly být k dispozici na všech úrovních skupiny řešící krizi a jejich dostupnost pro absorpci ztrát a rekapitalizaci by měla být zajištěna prostřednictvím mechanismu odpočtu. Přezkum Komise tedy dospěl k závěru, že zprostředkující subjekty by měly nadále

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2036 ze dne 19. října 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2014/59/EU, pokud jde o obezřetnostní přístup ke globálním systémově významným institucím se strategií řešení krize ve více subjektech a metody nepřímého upisování nástrojů způsobilých pro splnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky (Úř. věst. L 275, 25.10.2022, s. 1).

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

odečítat plnou výši svých kapitálových investic do zdrojů způsobilých pro interní MREL vydaných ve stejné skupině řešící krizi jinými subjekty, které nejsou v likvidaci.

- (4) Podle článku 45f směrnice 2014/59/EU a článku 12g nařízení (EU) č. 806/2014 mají instituce a subjekty splnit interní MREL na individuálním základě. Splnění na konsolidovaném základě je povoleno pouze ve dvou konkrétních případech: u mateřských podniků v Unii, které nejsou subjekty řešícími krizi a jsou dceřinými podniky subjektů ze třetích zemí, a u mateřských podniků institucí nebo subjektů, které jsou zproštěny povinností splnit interní MREL. Podle čl. 72e odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013 platí, že pokud zprostředkující subjekt splní svůj MREL na konsolidovaném základě, není povinen odečíst kapitálové investice do zdrojů způsobilých pro interní MREL jiných subjektů patřících do téže skupiny řešící krizi a zahrnutých do jeho konsolidačního okruhu, neboť splněním interního MREL na konsolidovaném základě se dosahuje podobného účinku. Přezkum provedený Komisí ukázal, že zprostředkující subjekty bankovních skupin, v jejichž čele stojí holdingová společnost, by měly být rovněž schopny splnit interní MREL na konsolidovaném základě. Z přezkumu dále vyplynulo, že pokud se na zprostředkující subjekt vztahují kapitálové požadavky nebo požadavek kombinovaných kapitálových rezerv na konsolidovaném základě, mohlo by splnění interního MREL na individuálním základě vést ke vzniku rizika, že zdroje způsobilé pro interní MREL předem připravené na úrovni zprostředkujícího subjektu nebudou po odpisu a konverzi těchto zdrojů způsobilých pro interní MREL dostačovat k obnovení souladu s příslušným konsolidovaným kapitálovým požadavkem. Kromě toho by chyběl klíčový vstup do výpočtu MREL pro danou instituci nebo subjekt, pokud by byly dodatečný kapitálový požadavek nebo požadavek kombinovaných kapitálových rezerv stanoveny na jiné úrovni konsolidace, což by výpočet požadavku ztěžovalo. Podobně se stává obtížným výkon pravomoci orgánů příslušných k řešení krize zakázat v souladu s článkem 16a směrnice 2014/59/EU a článkem 10a nařízení (EU) č. 806/2014 určitá rozdělení výnosů nad nejvyšší rozdělitelnou částku související s MREL ve vztahu k jednotlivým dceřiným podnikům, pokud klíčový ukazatel, tj. požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, není stanoven na stejném základě jako interní MREL. Z těchto důvodů by možnost splnit interní MREL na konsolidovaném základě měla být dostupná i pro jiné typy struktur bankovních skupin, kdykoli se na zprostředkující subjekt vztahují kapitálové požadavky nebo požadavek kombinovaných kapitálových rezerv na konsolidovaném základě.
- (5) Aby se zajistilo, že možnost splnit MREL na konsolidovaném základě bude k dispozici pouze v relevantních případech zjištěných v rámci přezkumu Komise a nepovede k nedostatku zdrojů způsobilých pro interní MREL ve skupině řešící krizi, měla by být pravomoc stanovit interní MREL na konsolidovaném základě pro zprostředkující subjekty diskreční pravomocí orgánu příslušného k řešení krize a měla by podléhat určitým podmínkám. Zprostředkující subjekt by měl být jediným přímým dceřiným podnikem, tj. institucí nebo subjektem, subjektu řešícího krizi, který je mateřskou finanční holdingovou společností v Unii nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v Unii, je usazen v témže členském státě a je součástí téže skupiny řešící krizi. Případně by měl příslušný zprostředkující subjekt splnit dodatečný kapitálový požadavek nebo požadavek kombinovaných kapitálových rezerv na základě své konsolidované situace. V obou případech by však splnění interního MREL na konsolidovaném základě nemělo podle posouzení orgánu příslušného k řešení krize významným způsobem negativně ovlivnit způsobilost dotčené skupiny řešící krizi k řešení krize ani uplatnění pravomoci orgánu příslušného k řešení krize

odepsat nebo konvertovat příslušné kapitálové nástroje a způsobilé závazky dotčeného zprostředkujícího subjektu nebo jiných subjektů v jeho skupině řešící krizi.

- (6) Podle čl. 45f odst. 2 směrnice 2014/59/EU a čl. 12g odst. 2 nařízení (EU) č. 806/2014 mohou zprostředkující subjekty splnit konsolidovaný interní MREL prostřednictvím kapitálu a způsobilých závazků. Aby bylo možné plně využít možnosti splnit MREL na konsolidovaném základě, je nutné zajistit, aby způsobilé závazky zprostředkujících subjektů byly vypočteny způsobem, který je podobný výpočtu kapitálu. Kritéria způsobilosti pro způsobilé závazky, které mohou být použity za účelem splnění interního MREL na konsolidovaném základě, by proto měla být sladěna s pravidly pro výpočet konsolidovaného kapitálu stanovenými v nařízení (EU) č. 575/2013. Aby byl zajištěn soulad se stávajícími pravidly pro externí MREL, mělo by toto sladění rovněž odrážet stávající pravidla stanovená v čl. 45b odst. 3 směrnice 2014/59/EU a čl. 12d odst. 3 nařízení (EU) č. 806/2014 pro výpočet způsobilých závazků, které mohou pro splnění svého konsolidovaného MREL použít subjekty řešící krizi. Zejména je třeba zajistit, aby se způsobilé závazky vydané dceřinými podniky subjektu, na který se vztahuje konsolidovaný interní MREL, a držené jinými subjekty téže skupiny řešící krizi, ale mimo rozsah konsolidace, včetně subjektu řešícího krizi, nebo stávajícími akcionáři, kteří nepatří do téže skupiny řešící krizi, započítávaly do kapitálu a způsobilých závazků subjektu, na který se vztahuje konsolidovaný interní MREL.
- (7) U subjektů v likvidaci je MREL obvykle omezen na částku nezbytnou pro absorpci ztrát, která odpovídá kapitálovým požadavkům. V takových případech MREL neznamena pro subjekt v likvidaci žádný další požadavek přímo související s rámcem pro řešení krize. To znamená, že subjekt v likvidaci může plně splnit MREL tím, že splní kapitálové požadavky, a že zvláštní rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize, kterým se stanoví MREL, významným způsobem nepřispívá ke způsobilosti subjektů v likvidaci k řešení krize. Toto rozhodnutí s sebou nese mnoho procesních povinností pro orgány příslušné k řešení krize a pro subjekty v likvidaci, aniž by mělo odpovídající přínos ve zlepšení způsobilosti k řešení krize. Z tohoto důvodu by orgány příslušné k řešení krize neměly stanovovat MREL pro subjekty v likvidaci.
- (8) Pokud se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že subjekt, který je součástí skupiny řešící krizi, může být uznán za subjekt v likvidaci, nemělo by se od zprostředkujících subjektů vyžadovat, aby od své kapacity pro interní MREL odečetly své kapitálové investice do kapitálu nebo jiných závazků, které by vyhověly podmínkám pro splnění interního MREL a které jsou vydány subjekty v likvidaci. V takovém případě již subjekt v likvidaci nemusí splnit MREL, a proto nedochází k nepřímému upisování zdrojů způsobilých pro interní MREL prostřednictvím řetězce tvořeného subjektem řešícím krizi, zprostředkujícím subjektem a subjektem v likvidaci. Strategie řešení krize nepředpokládá, že by byl v případě selhání subjekt v likvidaci podporován subjektem řešícím krizi. To znamená, že by se neočekával přenos ztrát po vlastnické ose směrem vzhůru ze subjektu v likvidaci na subjekt řešící krizi prostřednictvím zprostředkujícího subjektu, ani přenos kapitálu v opačném směru. Tato úprava rozsahu kapitálových investic, které mají být odečteny v souvislosti s nepřímým upisováním zdrojů způsobilých pro interní MREL, by tedy neměla vliv na obezřetnostní spolehlivost rámce.
- (9) Hlavním cílem režimu svolení ke snížení nástrojů způsobilých závazků stanoveného v čl. 77 odst. 2 a článku 78a nařízení (EU) č. 575/2013, který platí i pro instituce a subjekty, na něž se vztahuje MREL, a pro závazky vydané za účelem splnění MREL, je umožnit orgánům příslušným k řešení krize sledovat opatření, která vedou ke snížení stavu způsobilých závazků, a zakázat jakékoli opatření, které by znamenalo

snížení nad úroveň, kterou orgány příslušné k řešení krize považují za přiměřenou. Pokud orgán příslušný k řešení krize nepřijal ve vztahu k instituci nebo subjektu rozhodnutí o stanovení MREL, není tento cíl relevantní. Instituce nebo subjekty, na které se nevztahuje rozhodnutí o stanovení MREL, navíc nemají v rozvaze způsobilé závazky. Instituce nebo subjekty, pro které nebyla přijata žádná rozhodnutí o stanovení MREL, by proto neměly být povinny získat předchozí svolení orgánu příslušného k řešení krize k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkoupení závazků, které by splňovaly požadavky na způsobilost pro MREL.

- (10) Existují však subjekty v likvidaci, u nichž MREL převyšuje výši kapitálových požadavků, a v takovém případě by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost stanovit MREL. Tento MREL by měl být stanoven ve výši přesahující částku k absorpci ztrát, pokud se orgány příslušné k řešení krize domnívají, že je tato výše nezbytná k ochraně finanční stability nebo k řešení rizika nákazy finančního systému. V těchto situacích by měl subjekt v likvidaci splňovat MREL a neměl by být vyňat z režimu předchozího svolení stanoveného v čl. 77 odst. 2 a článku 78a nařízení (EU) č. 575/2013. Od všech zprostředkujících subjektů, které patří do téže skupiny řešící krizi jako dotčený subjekt v likvidaci, by se mělo nadále vyžadovat, aby od své kapacity pro interní MREL odečetly své kapitálové investice do zdrojů způsobilých pro interní MREL vydaných tímto subjektem v likvidaci. Vzhledem k tomu, že likvidační řízení probíhá na úrovni právnické osoby, měly by navíc subjekty v likvidaci, které stále podléhají MREL, splňovat tento požadavek pouze na individuálním základě. V neposlední řadě nejsou některé požadavky na způsobilost týkající se vlastnictví dotčeného závazku relevantní, protože není třeba zajistit převod ztrát a kapitálu ze subjektu v likvidaci na subjekt řešící krizi, a proto by se neměly uplatňovat.
- (11) Podle článku 45i směrnice 2014/59/EU mají instituce a subjekty podávat svým příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize pravidelné informace o úrovni způsobilých závazků a závazků použitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a o složení těchto závazků a tyto informace zveřejňovat spolu s úrovní svého MREL. V případě subjektů v likvidaci se takové podávání zpráv ani zveřejňování nevyžaduje. Aby však bylo zajištěno transparentní uplatňování MREL, měly by se tyto povinnosti týkající se podávání zpráv a zveřejňování informací vztahovat i na subjekty v likvidaci, u nichž orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že MREL by měl být vyšší než částka postačující k absorpci ztrát. V souladu se zásadou proporcionality by měl orgán příslušný k řešení krize zajistit, aby tyto povinnosti nepřekračovaly rámec toho, co je nezbytné pro sledování plnění MREL.
- (12) Směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (13) V zájmu zajištění souladu by se vnitrostátní opatření, kterými se provádějí změny směrnice 2014/59/EU a změny nařízení (EU) č. 806/2014, měla používat od stejného data.
- (14) Jelikož cílů této směrnice, totiž úpravy zacházení se subjekty v likvidaci v rámci MREL a možnosti splnit interní MREL na konsolidovaném základě, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, ale spíše jich lze prostřednictvím změny pravidel, která jsou již stanovena na úrovni Unie, lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2014/59/EU

Směrnice 2014/59/EU se mění takto:

- 1) v čl. 2 odst. 1 se vkládá nový bod 83aa, který zní:
„83aa) „subjektem v likvidaci“ právnická osoba usazená v Unii, u níž skupinový plán řešení krize nebo v případě subjektů, které nejsou součástí skupiny, plán řešení krize stanoví, že má být řádně zlikvidována v souladu s platným vnitrostátním právem;“
- 2) článek 45c se mění takto:
 - a) v odstavci 2 se zrušuje druhý a třetí pododstavec;
 - b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:
„2a. Orgány příslušné k řešení krize neurčují požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekty v likvidaci.
Odchylně od prvního pododstavce a v případě, že je to nezbytné pro dosažení cílů ochrany finanční stability nebo omezení potenciální nákazy finančního systému, mohou orgány příslušné k řešení krize výjimečně určit požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekty v likvidaci na individuálním základě ve výši dostatečné k absorpci ztrát v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku, zvýšené na částku, která je nezbytná pro dosažení těchto cílů. V těchto případech splní subjekty v likvidaci požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 prostřednictvím jedné nebo více z těchto položek:
 - a) kapitál;
 - b) závazky, které splňují kritéria způsobilosti uvedená v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. b) a d) uvedeného nařízení;
 - c) závazky uvedené v čl. 45b odst. 2.Ustanovení čl. 77 odst. 2 a článku 78a nařízení (EU) č. 575/2013 se nepoužijí na subjekty v likvidaci, u nichž orgán příslušný k řešení krize neurčil požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 této směrnice.
Kapitálové investice do kapitálových nástrojů nebo závazků vydaných dceřinými podniky, které jsou subjekty v likvidaci, u nichž orgán příslušný k řešení krize neurčil požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1, nejsou předmětem odpočtu podle čl. 72e odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013.“;
- 3) článek 45f se mění takto:
 - a) v odstavci 1 se vkládá nový čtvrtý pododstavec, který zní:
„Odchylně od prvního a druhého pododstavce mohou orgány příslušné k řešení krize rozhodnout, že pro dceřiný podnik uvedený v tomto odstavci určí požadavek stanovený v článku 45c na konsolidovaném základě, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) dceřiný podnik splňuje jednu z následujících podmínek:

- i) dceřiný podnik je vlastněn přímo subjektem řešícím krizi a:
 - subjektem řešícím krizi je mateřská finanční holdingová společnost v Unii nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii,
 - dceřiný podnik i subjekt řešící krizi jsou usazeny v totéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi,
 - subjekt řešící krizi nevlastní přímo žádnou jinou dceřinou institucí nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) než dotčený dceřiný podnik;
 - ii) dceřiný podnik podléhá požadavku uvedenému v článku 104a směrnice 2013/36/EU nebo požadavku kombinovaných kapitálových rezerv na konsolidovaném základě;
- b) splnění požadavku stanoveného v článku 45c na konsolidovaném základě nemá významný negativní vliv na způsobilost skupiny řešící krizi k řešení krize nebo na odpis či konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků dotčeného dceřiného podniku nebo jiných subjektů ve skupině řešící krizi v souladu s článkem 59.“;

- b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Pokud subjekt uvedený v odstavci 1 splňuje požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 na konsolidovaném základě, zahrnuje výše kapitálu a způsobilých závazků tohoto subjektu následující závazky vydané v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku dceřiným podnikem usazeným v Unii, který je zahrnut do konsolidace tohoto subjektu:

- a) závazky vydané subjektu řešícímu krizi a zakoupené tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, které nejsou zahrnuty do konsolidace subjektu, který splňuje požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 na konsolidovaném základě;
- b) závazky vydané stávajícímu akcionáři, který není součástí téže skupiny řešící krizi.

Závazky uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) nesmí přesáhnout částku, která se určí tak, že se od výše požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1 vztahujícího se na dceřiný podnik zahrnutý do konsolidace odečte součet všech následujících položek:

- a) výše závazků vydaných subjektu, který splňuje požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 na konsolidovaném základě, a zakoupených tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, které jsou zahrnuty do konsolidace tohoto subjektu;
- b) výše kapitálu, který je vydán v souladu s odst. 2 písm. b) tohoto článku.“;

- 4) v článku 45i se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Odstavce 1 a 3 se nepoužijí na subjekty v likvidaci, pokud orgán příslušný k řešení krize nestanovil pro takový subjekt požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 v souladu s čl. 45c odst. 2a druhým pododstavcem. V takovém případě orgán příslušný k řešení krize určí pro tento subjekt obsah a četnost povinností týkajících se podávání zpráv a zveřejňování informací uvedených v odstavcích 5 a 6 tohoto článku. Orgán

příslušný k řešení krize sdělí tyto povinnosti týkající se podávání zpráv a zveřejňování informací dotčenému subjektu v likvidaci. Tyto povinnosti týkající se podávání zpráv a zveřejňování informací nepřesáhnou rámec toho, co je nezbytné pro sledování plnění požadavku stanoveného podle čl. 45c odst. 2a druhého pododstavce.“

Článek 2

Změny nařízení (EU) č. 806/2014

Nařízení (EU) č. 806/2014 se mění takto:

5) v čl. 3 odst. 1 se vkládá nový bod 24aa, který zní:

„24aa) „subjektem v likvidaci“ právnická osoba usazená v zúčastněném členském státě, u níž skupinový plán řešení krize nebo v případě subjektů, které nejsou součástí skupiny, plán řešení krize stanoví, že má být řádně zlikvidována v souladu s platným vnitrostátním právem;“

6) článek 12d se mění takto:

a) v odstavci 2 se zrušuje druhý a třetí pododstavec;

b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Výbor neurčí požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 pro subjekty v likvidaci.

Odchylně od prvního pododstavce a v případě, že je to nezbytné pro dosažení cílů ochrany finanční stability nebo omezení potenciální nákazy finančního systému, může výbor výjimečně určit požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 pro subjekty v likvidaci na individuálním základě ve výši dostatečné k absorpci ztrát v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku, zvýšené na částku, která je nezbytná pro dosažení těchto cílů. V těchto případech splní subjekty v likvidaci požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 prostřednictvím jedné nebo více z těchto položek:

a) kapitál;

b) závazky, které splňují kritéria způsobilosti uvedená v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. b) a d) uvedeného nařízení;

c) závazky uvedené v čl. 12c odst. 2.

Ustanovení čl. 77 odst. 2 a článku 78a nařízení (EU) č. 575/2013 se nepoužijí na subjekty v likvidaci, u nichž orgán příslušný k řešení krize neurčil požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 tohoto nařízení.

Kapitálové investice do kapitálových nástrojů nebo závazků vydaných dceřinými podniky, které jsou subjekty v likvidaci, u nichž orgán příslušný k řešení krize neurčil požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1, nejsou předmětem odpočtu podle čl. 72e odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013.“;

7) článek 12g se mění takto:

a) v odstavci 1 se vkládá nový čtvrtý pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního a druhého pododstavce může výbor rozhodnout, že pro dceřiný podnik uvedený v tomto odstavci určí požadavek stanovený v článku 12d na konsolidovaném základě, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) dceřiný podnik splňuje jednu z následujících podmínek:
 - i) dceřiný podnik je vlastněn přímo subjektem řešícím krizi a:
 - subjektem řešícím krizi je mateřská finanční holdingová společnost v Unii nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii,
 - dceřiný podnik i subjekt řešící krizi jsou usazeny v totéž zúčastněném členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi,
 - subjekt řešící krizi nevlastní přímo žádný jiný dceřiný podnik uvedený v článku 2 než dotčený dceřiný podnik;
 - ii) dceřiný podnik podléhá požadavku uvedenému v článku 104a směrnice 2013/36/EU nebo požadavku kombinovaných kapitálových rezerv na konsolidovaném základě;
- b) splnění požadavku stanoveného v článku 12d na konsolidovaném základě nemá významný negativní vliv na způsobilost skupiny řešící krizi k řešení krize nebo na odpis či konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků dotčené instituce nebo dceřiného podniku nebo jiných subjektů ve skupině řešící krizi v souladu s článkem 21.“;

- b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Pokud subjekt uvedený v odstavci 1 splňuje požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 na konsolidovaném základě, zahrnuje výše kapitálu a způsobilých závazků tohoto subjektu následující závazky vydané v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku dceřiným podnikem usazeným v Unii, který je zahrnut do konsolidace tohoto subjektu:

- a) závazky vydané subjektu řešícímu krizi a zakoupené tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, které nejsou zahrnuty do konsolidace subjektu, který splňuje požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 na konsolidovaném základě;
- b) závazky vydané stávajícímu akcionáři, který není součástí téže skupiny řešící krizi.

Závazky uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) nesmí přesáhnout částku, která se určí tak, že se od výše požadavku uvedeného v čl. 12 odst. 1 vztahujícího se na dceřiný podnik zahrnutý do konsolidace odečte součet všech následujících položek:

- a) výše závazků vydaných subjektu, který splňuje požadavek uvedený v čl. 12a odst. 1 na konsolidovaném základě, a zakoupených tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, které jsou zahrnuty do konsolidace tohoto subjektu;
- b) výše kapitálu, který je vydán v souladu s odst. 2 písm. b) tohoto článku.“

Článek 3

Provedení

Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 do ... [OP vložte datum = 6 měsíců po vstupu této pozměňující směrnice v platnost]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Členské státy použijí tyto předpisy od ... [OP vložte datum = 1 den po datu provedení této pozměňující směrnice].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti článku 1.

Článek 4

Vstup v platnost a použitelnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 2 se použije od ... [OP vložte datum = 1 den po datu provedení této pozměňující směrnice].

Článek 2 je závazný v celém rozsahu a přímo použitelný ve všech členských státech.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*